

{یک یادگیری کارساز}

بوتکمپ استخدای

ASP.NET Core

Web API

معرفی معماری REST

معماری REST (Representational State Transfer) یک سبک معماری است که برای طراحی و توسعه API های وب استفاده می شود. این معماری بر اساس اصول و محدودیت هایی توسعه یافته که شامل استفاده از منابع یکتا، روش های HTTP استاندارد (مانند GET، POST، PUT، DELETE)، و انتقال اطلاعات با فرمت های ساده نظیر JSON یا XML می باشد.

نکات کلیدی:

- منابع (Resources) در REST با URL ها نمایش داده می شوند.
- از (HTTP Methods مانند GET، POST، PUT، DELETE) برای عملیات CRUD استفاده می شود.
- معماری REST سبک است و به فناوری خاصی وابسته نیست.

اصول طراحی RESTful API

RESTful API باید بر اساس اصول مشخصی طراحی شود که این اصول تعامل ساده و مقیاس‌پذیر بین سیستم‌ها را تضمین می‌کنند. مهمترین اصول شامل استفاده از منابع یکتا، روش‌های HTTP استاندارد، بدون وضعیت بودن (Stateless)، کش‌گذاری (Caching)، و داشتن رابط یکنواخت (Uniform Interface) است.

- اصل Stateless: هر درخواست باید به صورت مستقل پردازش شود.
- اصل Caching: امکان ذخیره‌سازی درخواست‌ها، زمانی که امکان‌پذیر است.
- اصل Interface یکنواخت: ساخت URL ساده و قابل فهم.
- اصل ارتباط لایه‌ای (Layered System): جداسازی بین کلاینت و سرور.

منابع (Resources) در REST

در REST هر منبع نماینده‌ای از داده است که می‌توان آن را از طریق URL یک‌تا شناسایی کرد. منابع حالت ندارند و همانند object های مستقل عمل می‌کنند. منابع معمولاً توسط فرمت‌های استاندارد مانند JSON یا XML ارسال می‌شوند.

● منابع باید به روشنی توسط آدرس‌های URL تعریف شوند.

● منابع می‌توانند نماینده‌های مختلفی داشته باشند (مثلاً JSON یا XML).

● عملیات روی منابع از طریق HTTP Methods انجام می‌شود.

```
GET /api/products
GET /api/products/1
POST /api/products
PUT /api/products/1
DELETE /api/products/1
```

روش‌های HTTP در RESTful API

RESTful API از روش‌های HTTP برای انجام عملیات مختلف بر روی منابع استفاده می‌کند. پنج روش اصلی شامل GET، POST، PUT، DELETE و PATCH هستند که به ترتیب برای خواندن، ایجاد، به‌روزرسانی، حذف و اصلاح استفاده می‌شوند.

GET: برای دریافت داده‌ها استفاده می‌شود.

POST: برای ایجاد یک منبع جدید استفاده می‌شود.

PUT: برای به‌روزرسانی کل یک منبع استفاده می‌شود.

DELETE: برای حذف یک منبع استفاده می‌شود.

PATCH: برای به‌روزرسانی قسمتی از یک منبع استفاده می‌شود.

GET /api/products
POST /api/products
PUT /api/products/1
DELETE /api/products/1
PATCH /api/products/1

مزایا و چالش‌های معماری REST

استفاده از معماری REST منجر به طراحی یک API ساده، استاندارد، و مقیاس‌پذیر می‌شود. این معماری از قابلیت‌های HTTP برای انتقال اطلاعات استفاده می‌کند. اما چالش‌هایی نیز وجود دارد، مانند پیچیدگی در مدیریت خطاها و نیاز به طراحی دقیق برای state management.

مزایا:

چالش‌ها:

- سادگی و مقیاس‌پذیری.
- استفاده از استانداردهای HTTP و وب.
- مدیریت state در یک سیستم stateless.
- مشکلات امنیتی در ارتباطات باز.
- عدم وابستگی به پلتفرم خاص.
- نیاز به استانداردهای مستندسازی API.

مقدمه‌ای بر API و RESTful

یک API رابطی است که به سیستم‌ها اجازه می‌دهد با یکدیگر تعامل کنند. RESTful API ها از اصول معماری REST برای توسعه API ها استفاده می‌کنند که شامل استفاده از HTTP، منابع و عملیات استاندارد است.

اصول طراحی RESTful API

طراحی یک RESTful API بر پایه استفاده از URL های منظم و مفهومی، متدهای HTTP استاندارد (مانند GET، POST، PUT، DELETE) و استفاده از فرمت JSON یا XML برای پاسخ ها است.

- اصول URL Designing؛
- استفاده از متدهای HTTP؛
- فرمت استاندارد پاسخ.

ایجاد پروژه Web API در ASP.NET Core

از طریق Visual Studio یا CLI می‌توان یک پروژه جدید Web API ایجاد کرد. این پروژه‌ها به طور پیش‌فرض شامل تنظیماتی برای مسیریابی، کنترلرها و پاسخ‌دهی JSON هستند.

نکات کلیدی:

استفاده از Visual Studio یا CLI برای ایجاد پروژه؛ فایل‌های کلیدی مثل Program.cs و appsettings.json.

```
dotnet new webapi -n MySampleAPI
```

ساخت اولین کنترلر

کنترلرها مسئول دریافت درخواستها و بازگردانی پاسخها هستند. کنترلرها باید از کلاس `BaseController` ارث‌بری کنند و می‌توانند از Attribute‌هایی مثل `[Route]` و `[HttpGet]` استفاده کنند.

```
public class ProductsController : ControllerBase {  
    [HttpGet]  
    public IActionResult GetProducts() {  
        return Ok(new List<string> { "Product1", "Product2" });  
    }  
}
```

عملیات CRUD در RESTful API

برای عملیات (Create, Read, Update, Delete) CRUD باید از متدهای HTTP مرتبط مانند POST، GET، PUT و DELETE استفاده شود. هر متد رابطه مستقیم با عملیات پایگاه داده دارد.

مدیریت خطاها

مدیریت خطاها در Web API اهمیت دارد. کدهای وضعیت HTTP مثل 404 (یافت نشد) یا 500 (خطای سرور) باید بازگردانده شوند.

```
public IActionResult GetProductById(int id) {  
    if(id <= 0)  
        return BadRequest("Invalid ID");  
  
    var product = _productService.GetById(id);  
  
    if(product == null)  
        return NotFound();  
  
    return Ok(product);  
}
```

استفاده از Swagger برای مستندسازی API ها

Swagger ابزار استاندارد صنعتی برای مستندسازی RESTful API ها است. در ASP.NET Core از Swashbuckle یا NSwag برای ادغام Swagger استفاده می شود.

```
services.AddSwaggerGen();  
app.UseSwagger();  
app.UseSwaggerUI();
```

گام‌های نهایی و تست API

بعد از ساخت API، باید عملکرد آن را تست کنیم. ابزارهایی مثل Postman یا فاز تست خود Visual Studio برای این منظور مفید هستند.

```
GET http://localhost:5000/api/products
```

معرفی Web API در ASP.NET Core

Web API ابزاری است برای ساخت سرویس‌های HTTP که از طریق پروتکل‌های RESTful عمل می‌کنند. این سرویس‌ها می‌توانند برای تبادل داده با برنامه‌های کلاینت مانند وب‌سایت‌ها، اپلیکیشن‌های موبایل و ابزارهای دیگر استفاده شوند.

- Web API در ASP.NET Core ابزاری مقیاس‌پذیر برای ساخت سرویس‌های RESTful است.
- طراحی ساده و تفکیک واضح مفهومی میان کنترلرها و View.
- پشتیبانی از فرایندهایی مانند Serialization و Middleware.

ساخت Controller برای دریافت لیست

در این بخش یاد می‌گیریم که چگونه یک کنترلر Web API برای دریافت لیست بسازیم. نمونه لیست می‌تواند شامل داده‌های کاربران، محصولات، یا هر دیتاست دیگری باشد.

- نامگذاری مناسب کنترلر بر اساس مدل دیتا.

- استفاده از Route برای تنظیم مسیر API.

- بازگشت لیست آیتم‌ها با استفاده از IActionResult.

```
[ApiController]
[Route("api/[controller]")]
public class ItemsController : ControllerBase
{
    private static readonly List<string> Items = new List<string> { "Item1", "Item2", "Item3" };

    [HttpGet]
    public IActionResult GetItems()
    {
        return Ok(Items);
    }
}
```

کار با Endpoint برای دریافت آیتم‌ها

اضافه کردن Endpoint به کنترلر برای فراخوانی سرویس و برگرداندن لیست آیتم‌ها.

```
[ApiController]
[Route("api/[controller]")]
public class ItemsController : ControllerBase
{
    private readonly IItemService _itemService;

    public ItemsController(IItemService itemService)
    {
        _itemService = itemService;
    }

    [HttpGet]
    public IActionResult GetItems()
    {
        var items = _itemService.GetItems();
        return Ok(items);
    }
}
```

نکات کلیدی:

• استفاده از Inject کردن وابستگی‌ها در Constructor.

• فراخوانی سرویس از Data Layer.

• بازگشت داده‌ها به صورت JSON از طریق IActionResult.

افزودن Validation و مدیریت خطا

اعتبارسنجی داده‌های ورودی برای Endpoint ها و مدیریت خطاها برای بازگشت پاسخ‌های متناسب به کلاینت.

- مدیریت پاسخ‌های مختلف (مثلاً 404 و 500).

- اعتبارسنجی داده‌های خروجی.

- استفاده از بلوک Try-Catch برای مدیریت استثناءها.

```
[HttpGet]
public IActionResult GetItems()
{
    try
    {
        var items = _itemService.GetItems();
        if (items == null || items.Count == 0)
        {
            return NotFound("No items found.");
        }
        return Ok(items);
    }
    catch (Exception ex)
    {
        return StatusCode(500, "Internal server error: " + ex.Message);
    }
}
```

ایجاد API برای دریافت جزئیات

در این درس یاد می‌گیریم که چگونه یک API برای دریافت جزئیات یک موجودیت (مانند محصول، کاربر، یا سفارش) پیاده‌سازی کنیم.

1. استفاده از `[HttpGet("{id}")]` برای دریافت پارامتر از URL.

2. بررسی مقادیر ورودی و بازگرداندن `NotFound` اگر داده‌ای موجود نباشد.

3. استفاده از LINQ برای جستجوی داده‌ها از پایگاه داده.

```
[HttpGet("{id}")]
public IActionResult GetDetail(int id)
{
    var product = _context.Products.SingleOrDefault(p => p.Id == id);
    if (product == null)
        return NotFound();

    return Ok(product);
}
```

مدیریت درخواست‌ها و پاسخ‌های API

مدیریت درست درخواست‌ها و پاسخ‌ها، بخش ضروری در طراحی API است. بررسی موفقیت‌آمیز بودن درخواست‌ها و بازگرداندن خطاهای مناسب تضمین‌کننده تجربه کاربری بهتر خواهد بود.

```
[HttpGet("{id}")]
public IActionResult GetDetail(int id)
{
    if (id <= 0)
        return BadRequest("Invalid ID");

    var product = _context.Products.SingleOrDefault(p => p.Id == id);
    if (product == null)
        return NotFound("Product not found");

    return Ok(product);
}
```

1. استفاده از `BadRequest` برای مواردی که ورودی‌ها نامعتبر هستند.

2. `NotFound` برای داده‌هایی که وجود ندارند.

3. `Ok` برای بازگرداندن پاسخ موفق.

بهینه‌سازی پاسخ‌های API

برای ارائه بهترین تجربه به کاربران، نیاز است که پاسخ‌های API را به صورت بهینه و مطابق نیاز کاربر تنظیم کنیم. می‌توانیم فیلتر، صف‌بندی و یا تبدیل داده‌ها را انجام دهیم.

در مثال زیر، فقط اطلاعاتی که کاربر نیاز دارد بازگردانده می‌شود:

```
[HttpGet("{id}")]
public IActionResult GetDetail(int id)
{
    var product = _context.Products
        .Where(p => p.Id == id)
        .Select(p => new { p.Name, p.Price, p.Description })
        .SingleOrDefault();

    if (product == null)
        return NotFound();

    return Ok(product);
}
```

1. کاهش داده‌های ارسال شده با استفاده از LINQ.

2. بازگرداندن تنها خصوصیات مورد نیاز از مدل‌ها.

3. افزایش سرعت پاسخ با محدود کردن داده‌ها.

افزودن مستندات Swagger

Swagger به شما اجازه می‌دهد مستندات API را برای تیم‌های توسعه یا مشتریان به صورت خودکار ایجاد کنید. با استفاده از بسته Swashbuckle، این امر بسیار آسان است.

1. نصب و اضافه کردن بسته Swashbuckle به پروژه.

2. استفاده از فایل‌های Swagger برای مستندات خودکار API.

3. فراهم کردن تست آسان‌تر API برای توسعه‌دهندگان.

Swagger نمونه کدی برای افزودن:

```
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
{
    services.AddControllers();
    services.AddSwaggerGen();
}

public void Configure(IApplicationBuilder app, IWebHostEnvironment env)
{
    app.UseSwagger();
    app.UseSwaggerUI(c => { c.SwaggerEndpoint("/swagger/v1/swagger.json", "My API V1"); });
}
```

ساختار یک Web API

Web API ها شامل endpoint های مختلفی هستند که هر یک با استفاده از روش های مختلف HTTP (GET, POST, PUT, DELETE) امکان ارتباط با سرور را فراهم می کنند.

GET /api/products --> بازگرداندن لیست محصولات
POST /api/products --> ثبت اطلاعات محصول جدید

طراحی مدل داده

مدل داده، ساختار اشیا یا داده‌هایی که در API مدیریت می‌شوند را تعریف می‌کند. معمولاً مدل‌ها به صورت کلاس‌های #C طراحی می‌شوند.

```
public class Product {  
    public int Id { get; set; }  
    public string Name { get; set; }  
    public decimal Price { get; set; }  
}
```

اتصال به بانک اطلاعاتی

برای ذخیره اطلاعات ارسال شده توسط کاربر، اتصال به بانک اطلاعاتی ضروری است. با استفاده از Entity Framework، این اتصال ساده تر می شود.

تنظیم کانکشن استرینگ،

استفاده از EF Core برای مدیریت داده

```
services.AddDbContext<ApplicationDbContext>(options =>  
    options.UseSqlServer(Configuration.GetConnectionString("DefaultConnection")));
```

پیاده‌سازی Api ثبت اطلاعات جدید

فرآیند ثبت اطلاعات جدید در پایگاه داده با استفاده از یک متد POST:

استفاده از `async/await` برای ذخیره اطلاعات،

بازگشت پاسخ مناسب با HTTP 201

```
public class ProductsController : ControllerBase {  
    [HttpPost]  
    public async Task<IActionResult> Create(Product product) {  
        await _context.Products.AddAsync(product);  
        await _context.SaveChangesAsync();  
        return CreatedAtAction("Get", new { id = product.Id }, product);  
    }  
}
```

اعتبارسنجی ورودی‌ها

برای اطمینان از صحت داده‌های ورودی در متد ویرایش، می‌توان از ویژگی‌های Data Annotation و همچنین Fluent Validation استفاده کرد.

نکات کلیدی:

- استفاده از [Required] برای اجباری بودن مقدار.

- استفاده از [Range] برای تعیین محدوده عددی.

- نقش Fluent Validation در توسعه معتبرتر.

```
public class Product
{
    [Required]
    public string Name { get; set; }

    [Range(1, 1000)]
    public decimal Price { get; set; }
}
```

پاسخ‌های مناسب به کلاینت

یک API باید پاسخ‌های HTTP درست و قابل فهم به کلاینت بازگرداند. این شامل استفاده از کدهای وضعیت (Status Codes) مانند 200، 404 و 400 می‌شود.

- استفاده از NotFound برای مواردی که داده موجود نیست.

- استفاده از Ok برای بازگرداندن پاسخ موفق.

- قابلیت شخصی‌سازی پیام‌های خطا.

```
if (product == null)
{
    return NotFound(new { Message = "محصول یافت نشد" });
}
return Ok(product);
```

مروری بر RESTful APIs و HATEOAS

(HATEOAS (Hypermedia as the Engine of Application State بخشی کلیدی از طراحی RESTful APIs است که به کلاینت‌ها اجازه می‌دهد بدون نیاز به دانش اولیه در مورد Endpoints سیستم، تعامل کنند.

RESTful APIs شامل سطوح مختلف بلوغ در مدل RMM (Richardson Maturity Model) است که سطح 3 به استفاده از HATEOAS اشاره دارد.

مدل بلوغ ریچاردسون (RMM)

مدل بلوغ ریچاردسون استاندارد برای طراحی RESTful APIs است که به 4 سطح تقسیم بندی می شود:

سطح 0 (Endpoints ساده)

سطح 1 (استفاده از منابع)

سطح 2 (استفاده از HTTP Methods)

سطح 3 (HATEOAS)

مفاهیم اصلی HATEOAS

در سطح RMM 3، هر پاسخ API می‌تواند شامل لینک‌هایی (به نام Hypermedia Links) به منابع مرتبط یا اقدامات بعدی باشد. این رویکرد از وابستگی کلاینت به ساختار داخلی API جلوگیری می‌کند.

- لینک‌های Hypermedia در پاسخ
- کاهش وابستگی ساختاری کلاینت به API
- انعطاف‌پذیری بیشتر در توسعه

```
HTTP/1.1 200 OK
{
  "id": 123,
  "name": "کاربر نمونه",
  "links": [
    { "rel": "self", "href": "/users/123" },
    { "rel": "orders", "href": "/users/123/orders" }
  ]
}
```


پیاده‌سازی HATEOAS در ASP.NET Core

برای افزودن HATEOAS به API، شما باید لینک‌های Hypermedia را به پاسخ‌های JSON خود اضافه کنید. از کلاس‌های انتخابگر لینک و تزریق وابستگی در ASP.NET Core استفاده کنید.

```
public class UserResource
{
    public int Id { get; set; }
    public string Name { get; set; }
    public List<Link> Links { get; set; } = new List<Link>();
}

[HttpGet("api/users/{id}")]
public IActionResult GetUser(int id)
{
    var user = _userService.GetUserById(id);
    if (user == null) return NotFound();

    var resource = new UserResource
    {
        Id = user.Id,
        Name = user.Name,
        Links = new List<Link>
        {
            new Link { Rel = "self", Href = $"/api/users/{id}" },
            new Link { Rel = "orders", Href = $"/api/users/{id}/orders" }
        }
    };

    return Ok(resource);
}
```

- مدیریت لینک‌ها با یک مدل جداگانه

- اضافه کردن لینک‌ها به پاسخ JSON

- ایجاد منابع انعطاف‌پذیر

مروری بر Status Code های HTTP

Status Code های HTTP کدهایی هستند که به پاسخ های سرویس دهنده وب به درخواست کلاینت ها توصیف می کنند. این کدها معمولاً بیانگر وضعیت موفقیت آمیز یا خطای درخواست ها هستند و در دسته اصلی قرار می گیرند:

1xx: برای اطلاعات اضافی استفاده می شود

2xx: درخواست با موفقیت پردازش شده است.

3xx: کلاینت نیاز به اقدامات بیشتر (مانند ریدایرکت) دارد.

4xx: خطاهای مربوط به کلاینت (مانند 404 Not Found).

5xx: خطاهای سمت سرور (مانند 500 Internal Server Error)

HTTP/1.1 200 OK

Content-Type: application/json

{"message": "درخواست موفقیت آمیز بود"}

دسته‌بندی Status Code های HTTP

1. کدهای xx1: اطلاعاتی Informational

Continue 100 : درخواست اولیه دریافت شده و کلاینت می‌تواند ادامه دهد.

Switching Protocols 101: سرور درخواست تغییر پروتکل را پذیرفته است.

2. کدهای xx2: موفقیت Successful

OK 200: درخواست با موفقیت پردازش شده و پاسخ در بدنه موجود است.

Created 201: درخواست با موفقیت پردازش شده و منبع جدیدی ایجاد شده است.

No Content 204: درخواست موفقیت‌آمیز بوده، اما هیچ محتوایی برای بازگشت وجود ندارد.

دسته‌بندی Status Code های HTTP

3. کدهای 3xx: هدایت Redirection

301 Moved Permanently: منبع به طور دائمی به آدرس جدیدی منتقل شده است.

302 Found: منبع به طور موقت به آدرس جدیدی منتقل شده است.

304 Not Modified: منبع تغییر نکرده و کلاینت می‌تواند از کش محلی استفاده کند.

4. کدهای 4xx: خطاهای کلاینت Client Errors

404 Bad Request: درخواست به دلیل خطا در نحوه ساختار آن قابل پردازش نیست.

401 Unauthorized: درخواست نیاز به احراز هویت دارد.

403 Forbidden: سرور درخواست را رد کرده و کلاینت مجاز به دسترسی به منبع نیست.

404 Not Found: منبع مورد نظر پیدا نشد.

دسته‌بندی Status Code های HTTP

5. کدهای xx5: خطاهای سرور Server Errors

Internal Server Error 500: خطای عمومی در سرور.

Bad Gateway 502: سرور به عنوان دروازه یا پروکسی، پاسخ نامعتبری از سرور بالادستی دریافت کرده است.

Service Unavailable 503: سرور در حال حاضر قادر به پردازش درخواست نیست (معمولاً به دلیل بار زیاد یا نگهداری).

معرفی Web API Versioning

یکی از ویژگی‌های مهم در توسعه Web API، مدیریت نسخه‌ها (Versioning) است. این قابلیت به توسعه‌دهندگان اجازه می‌دهد تا تغییرات جدیدی را بدون از بین بردن سازگاری با نسخه‌های قدیمی‌تر اعمال کنند. این رویکرد برای پروژه‌های مقیاس بزرگ و سیستم‌های در حال توسعه حیاتی است.

- اهمیت استفاده از Versioning
- قابلیت مدیریت نسخه‌ها در حفظ سازگاری
- روش‌های مختلف پیاده‌سازی Versioning

روش‌های پیاده‌سازی Web API Versioning

سه روش اساسی برای پیاده‌سازی نسخه‌بندی در API ها وجود دارد:

1. نسخه‌بندی مبتنی بر URI

2. نسخه‌بندی مبتنی بر Header

3. نسخه‌بندی مبتنی بر Query String

پیاده‌سازی نسخه‌بندی مبتنی بر URI

در این روش، نسخه API با اضافه کردن نسخه در مسیر URI مشخص می‌شود. برای مثال `/api/v1/products` : نکات کلیدی:

1. روش ساده و قابل فهم برای کاربران API
2. مناسب برای پروژه‌هایی که نسخه‌بندی اولیه نیاز دارند
3. ممکن است مدیریت زیاد مسیرها در پروژه‌های بزرگ دشوار شود

```
app.MapGet("/api/v1/products", () => "Version 1 API");
```


پیاده‌سازی نسخه‌بندی مبتنی بر Header

در این روش، نسخه API از طریق Header درخواست مشخص می‌شود. این روش معمولاً انعطاف‌پذیرتر است ولی نیازمند پی‌کردن بیشتری می‌باشد.

1. مناسب برای API‌های پیشرفته و کاربران حرفه‌ای

2. ساختار درخواست ساده باقی می‌ماند

3. کاربران نیازمند تنظیمات اضافی در درخواست خود هستند

```
services.AddApiVersioning(options => {  
    options.ApiVersionReader = new HeaderApiVersionReader("x-api-version");  
});
```

پیاده‌سازی نسخه‌بندی مبتنی بر Query String

در این روش، نسخه API از طریق پارامتر Query String در URL درخواست تعیین می‌شود.

برای مثال `/api/products?api-version=1` :

1. مناسب برای پروژه‌هایی که کاربران عمومی و گسترده دارند
2. راحت در استفاده توسط کاربران و توسعه‌دهندگان
3. ممکن است URL‌های طولانی و پیچیده ایجاد شود

```
services.AddApiVersioning(options => {  
    options.ApiVersionReader = new QueryStringApiVersionReader("api-version");  
});
```

مقایسه و انتخاب بهترین روش Versioning

هر کدام از روش‌های نسخه‌بندی مزایا و محدودیت‌های خاص خود را دارند. انتخاب روش مناسب به نیازهای پروژه، کاربران هدف و الزامات فنی بستگی دارد.

1. مقایسه مزایا و معایب روش‌های URI، Header و Query String

2. بررسی نیازهای پروژه برای انتخاب بهترین روش

3. امکان ترکیب روش‌ها در برخی پروژه‌ها

مقدمه‌ای بر Swagger

Swagger یک ابزار قدرتمند برای مستندسازی، تولید و تست Web API ها می‌باشد. این ابزار به تیم‌ها کمک می‌کند تا API ها را بهتر مستند کرده و به توسعه‌دهندگان اجازه می‌دهد بدون نیاز به کد واقعی، API را تست کنند.

- مستندسازی API
- تست و بررسی Endpoint ها
- اعتبارسنجی ورودی‌ها و خروجی‌ها

نصب و اضافه کردن Swagger به پروژه

برای استفاده از Swagger باید کتابخانه Swashbuckle.AspNetCore را نصب کنیم. این کتابخانه به سادگی Swagger را به پروژه ASP.NET Core ما اضافه می‌کند.

- نصب با دستور Nuget یا Package Manager
- اطمینان از اضافه شدن صحیح Dependency
- همخوانی نسخه کتابخانه با ASP.NET Core

```
Install-Package Swashbuckle.AspNetCore
```

پیکربندی اولیه Swagger

بعد از نصب، باید Swagger را در متد Startup.cs پیکربندی کنیم. این شامل افزودن سرویس Swagger در متد ConfigureServices و استفاده از آن در متد Configure می‌باشد.

- استفاده از متد AddSwaggerGen
- تعریف داکيومنت با OpenApiInfo
- راه اندازی Swagger UI

```
services.AddSwaggerGen(c => {  
    c.SwaggerDoc("v1", new OpenApiInfo { Title = "My API", Version = "v1" });  
});  
...  
app.UseSwagger();  
app.UseSwaggerUI(c =>  
{  
    c.SwaggerEndpoint("/swagger/v1/swagger.json", "My API v1");  
});
```

ساختار Swagger UI

Swagger UI به صورت خودکار مستندات API شما را تولید می‌کند و یک رابط گرافیکی ارائه می‌دهد که قابل استفاده و تعامل است.

- دسترسی به Swagger UI با مسیر پیش فرض `/swagger`
- قابلیت مشاهده و تست تمامی Endpoint ها در محیط گرافیکی
- نمایش پارامترها و توضیحات مربوط به هر Endpoint

سفارشی‌سازی Swagger

Swagger قابلیت‌های سفارشی‌سازی مختلفی ارائه می‌دهد. می‌توانید نام مستند را تغییر داده، فیلتر اضافه کنید یا توضیحات بیشتری برای Endpoint ها ارائه دهید.

- تغییر عنوان و توضیحات در تنظیمات SwaggerDoc
- افزودن توضیحات دقیق برای Actions و Controllers
- استفاده از Attribute هایی مانند [ApiExplorerSettings]

```
c.SwaggerDoc("v1", new OpenApiInfo {  
    Title = "Customized API",  
    Version = "v1",  
    Description = "This is a custom API documentation example."  
});
```


معرفی Json Web Token (JWT)

Json Web Token (JWT) یک استاندارد باز برای ایجاد توکن‌هایی است که اطلاعات را به صورت JSON بین دو طرف به صورت امن انتقال می‌دهند. این توکن‌ها معمولاً برای تأیید هویت و احراز دسترسی کاربران در برنامه‌های وب و API‌ها استفاده می‌شوند.

۱. JWT متشکل از سه بخش اصلی Header، Payload، و Signature است.

۲. ایمن‌سازی دیتا از طریق امضای توکن صورت می‌گیرد.

۳. JWT به فرم Base64URL کدگذاری می‌شود.

ساختاری به صورت زیر دارد JSON Web Token:

Header.Payload.Signature

مثال یک توکن واقعی:

```
eyJhbGciOiJIUzI1NiIsInR5cCI6IkpXVCJ9.eyJzdWIiOi  
iXmMjM0NTY3ODkwIiwibmFtZSI6IkpvaWVib2UuLCJpYXQ  
iOjE1MTYyMzkwMjJ9.SflKxwRJSMeKKF2QT4fwpMeJf36P  
Ok6yJV_adQssw5c
```

ساختار JWT

JWT از سه بخش Header، Payload، و Signature تشکیل شده است.

Header مثال:

```
{  
  "alg": "HS256",  
  "typ": "JWT"  
}
```

۱. Header: تعیین الگوریتم امضا مانند HS256 یا RS256 و نوع توکن.

۲. Payload: شامل اطلاعات اصلی یا Claims (موارد اختیاری اما کلیدی مانند شناسه کاربری، زمان انقضا و غیره).

Payload مثال:

```
{  
  "sub": "1234567890",  
  "name": "John Doe",  
  "iat": 1516239022  
}
```

۳. Signature: برای تأیید صحت JWT و جلوگیری از تغییر داده‌ها.

- Header و Payload به صورت Base64URL کدگذاری می‌شوند.

- Signature برای تأیید عدم تغییر داده‌ها استفاده می‌شود.

- هر سه بخش با نقطه (.) جدا می‌شوند.

HMAC-SHA256 با الگوریتم JWT امضای

HMACSHA256(

base64UrlEncode(header) + "." + base64UrlEncode(payload),

secret

)

یادداشت‌های ارائه دهنده:

به طور دقیق ساختار هر بخش را توضیح دهید و روی کاربرد واقعی هر کدام از آن‌ها تمرکز داشته باشید.

مزایا و معایب JWT

مزایا :

۱. ساده بودن فرمت و جابجایی آسان بین سرویس‌ها.

۲. قابلیت عدم وابستگی به سرور در ذخیره وضعیت احراز هویت.

۳. امکان تنظیم تاریخ انقضا و کنترل بهتر دسترسی.

معایب:

۱. گاهی حجم بالا به دلیل اجزای اطلاعات ذخیره شده .

۲. عدم قابلیت لغو اعتبار JWT پیش از انقضا مگر با استفاده از لیست سیاه.

۳. پیچیدگی در مدیریت موارد امنیتی.

مزایا از دید کدنویسی، ارسال JWT در Header درخواست‌ها :

Authorization: Bearer eyJhbGciOiJIUzI1NiIsInR5cCI6IkpXVCJ9...

نکته : بررسی زمان انقضای توکن پیش از قبول درخواست کاربر:

```
if (jwt.IsExpired()) {  
    return 401;  
}
```

تولید و استفاده از JWT در ASP.NET Core

در ASP.NET Core می‌توان با استفاده از کتابخانه `Microsoft.AspNetCore.Authentication.JwtBearer` معتبرسازی JWT را به صورت ساده پیاده کرد. ابتدا باید یک `Secret Key` و الگوریتم امضا تعیین شود و سپس JWT تولید و در هنگام درخواست بعدی کاربر اعتبارسنجی شود.

۱. از `Microsoft.AspNetCore.Authentication.JwtBearer` برای احراز هویت JWT استفاده کنید.

به `Startup.cs` JWT اضافه کردن

```
services.AddAuthentication(options => {  
    options.DefaultAuthenticateScheme = JwtBearerDefaults.AuthenticationScheme;  
    options.DefaultChallengeScheme = JwtBearerDefaults.AuthenticationScheme;  
}).AddJwtBearer(options => {  
    options.TokenValidationParameters = new TokenValidationParameters {  
        ValidateIssuer = true,  
        ValidateAudience = true,  
        ValidateLifetime = true,  
        ValidateIssuerSigningKey = true,  
        ValidIssuer = "yourdomain.com",  
        ValidAudience = "yourdomain.com",  
        IssuerSigningKey = new SymmetricSecurityKey(Encoding.UTF8.GetBytes("YourSecretKey"))  
    };  
});
```

۲. `Secret Key` باید قوی و طولانی باشد.

۳. تاریخ انقضا را به دقت تنظیم کنید.

نصب کتابخانه‌های مورد نیاز

برای کار با JWT در ASP.NET Core نیاز به نصب بسته‌های JWT از طریق NuGet داریم. این بسته‌ها شامل `Microsoft.AspNetCore.Authentication.JwtBearer` هستند.

۱. از NuGet استفاده کنید.

۲. بسته‌های مورد نیاز باید در بخش مدیریت بسته‌ها نصب شوند.

```
Install-Package Microsoft.AspNetCore.Authentication.JwtBearer
```

تنظیمات JWT در فایل Startup.cs

جهت استفاده از JWT باید تنظیماتی در فایل Startup.cs انجام شود. این تنظیمات شامل افزودن Middleware احراز هویت و مشخص کردن پارامترهای امنیتی است.

۱. Middleware احراز هویت اضافه شود.

۲. کلید محرمانه برای تطبیق توکن باید قوی باشد.

۳. تنظیمات مربوط به صادر کننده (Issuer) و مخاطب (Audience) ضروری است.

```
services.AddAuthentication(JwtBearerDefaults.AuthenticationScheme)
    .AddJwtBearer(options =>
    {
        options.TokenValidationParameters = new TokenValidationParameters
        {
            ValidateIssuer = true,
            ValidateAudience = true,
            ValidateLifetime = true,
            ValidateIssuerSigningKey = true,
            ValidIssuer = "https://yourdomain.com",
            ValidAudience = "https://yourdomain.com",
            IssuerSigningKey = new SymmetricSecurityKey(Encoding.UTF8.GetBytes("YourSecretKey"))
        };
    });
```

چگونگی ایجاد یک JWT Token

توکن JWT شامل اطلاعات کاربر است که با استاندارد JSON رمزنگاری شده است. برای تولید یک JWT از توابع کتابخانه `Microsoft.IdentityModel.Tokens` استفاده می‌کنیم.

```
var tokenHandler = new JwtSecurityTokenHandler();
var key = Encoding.ASCII.GetBytes("YourSecretKey");
var tokenDescriptor = new SecurityTokenDescriptor
{
    Subject = new ClaimsIdentity(new Claim[]
    {
        new Claim(ClaimTypes.Name, "UserId")
    }),
    Expires = DateTime.UtcNow.AddHours(2),
    SigningCredentials = new SigningCredentials(new SymmetricSecurityKey(key), SecurityAlgorithms.HmacSha256Signature)
};
var token = tokenHandler.CreateToken(tokenDescriptor);
var tokenString = tokenHandler.WriteToken(token);
```

۱. رمزنگاری اطلاعات کاربر از ضروری است.

۲. زمان اعتبار توکن مشخص شود.

۳. `SigningCredentials` مقداردهی شود.

استفاده از JWT Token در درخواست‌ها

JWT Token پس از تولید می‌تواند به عنوان Bearer Token در درخواست‌های HTTP پاس داده شود. سمت سرور توکن را بررسی کرده و اهراز هویت انجام می‌دهد.

۱. توکن باید در Header درخواست قرار گیرد.

۲. مقدار Authorization به فرم Bearer باشد.

۳. سمت سرور توکن اعتبارسنجی شود.

```
fetch('https://yourapi.com/api/data', {  
  method: 'GET',  
  headers: {  
    'Authorization': 'Bearer ' + tokenString  
  }  
})  
.then(response => response.json())  
.then(data => console.log(data));
```


استفاده از Token در Header درخواست‌ها

ارسال Token (مانند JSON Web Token) از طریق Header درخواست‌های HTTP (مانند Authorization) یکی از رایج‌ترین روش‌ها برای احراز هویت کاربران است.

- از پروتکل HTTPS برای ایمن کردن ارسال Token استفاده کنید.
- زمان انقضای Token را برای امنیت بیشتر در نظر بگیرید.

```
// ارسال Token در Header
fetch('https://api.example.com/protected-resource', {
  method: 'GET',
  headers: {
    'Authorization': 'Bearer your-token-here',
    'Content-Type': 'application/json',
  },
}).then(response => response.json())
  .then(data => console.log(data));
```

تنظیم Refresh Token و مدیریت Sessions

Refresh Token برای تمدید دسترسی کاربران بدون درخواست مجدد نام کاربری و رمز عبور استفاده می‌شود. این Token معمولاً طول عمر بیشتری نسبت به Access Token دارد و باید با روش مطمئنی ذخیره شود.

- استفاده از Refresh Tokens برای جلوگیری از خستگی کاربر هنگام ورود مکرر.
- اطمینان حاصل کنید که Refresh Token به صورت امن ذخیره شود.
- از رویدادهای امنیتی مانند لغو دستی Refresh Token پشتیبانی کنید.

```
app.MapPost("/refresh-token", async (HttpContext context) => {
    var refreshToken = context.Request.Cookies["refresh_token"];
    if (string.IsNullOrEmpty(refreshToken)) {
        return Results.Unauthorized();
    }

    // بررسی Refresh Token
    var isValid = ValidateRefreshToken(refreshToken);
    if (!isValid) {
        return Results.Unauthorized();
    }

    // جدید Access Token ایجاد
    var newAccessToken = GenerateAccessToken();
    return Results.Json(new { accessToken = newAccessToken });
});
```

جمع‌بندی ذخیره Token

در این بخش یاد گرفتید که چطور Token را به روش‌های مختلف ذخیره کنید و برای امنیت بیشتر از روش‌های امن مثل Cookies یا Header Authorization استفاده نمایید.

مقدمه Refresh Token

در این بخش با مفهوم Refresh Token و دلایل استفاده از آن در معماری احراز هویت آشنا می‌شویم. Refresh Token به ما کمک می‌کند تا بدون نیاز به ارسال دوباره اطلاعات حساس کاربر، دسترسی طولانی‌مدت به سیستم داشته باشیم.

۱. Refresh Token معمولاً در کنار Access Token استفاده می‌شود.

۲. برای افزایش امنیت، Refresh Token باید در سمت سرور مدیریت شود.

۳. طول عمر Refresh Token بیشتر از Access Token است.

ساختار Refresh Token

در Refresh Token به مواردی مانند شناسایی کاربر، زمان انقضا و کد امنیتی خاص نیاز است. این ساختار معمولاً در سمت سرور تولید و مدیریت می‌شود.

1. Refresh Token باید تصادفی و غیرقابل حدس باشد.
2. نیاز به الگوریتمی امن مثل RNG برای تولید توکن.
3. ذخیره‌سازی امن در پایگاه داده ضروری است.

```
string GenerateRefreshToken()
{
    var randomNumber = new byte[32];
    using (var rng = RandomNumberGenerator.Create())
    {
        rng.GetBytes(randomNumber);
    }
    return Convert.ToBase64String(randomNumber);
}
```

ذخیره و مدیریت Refresh Token

Refresh Token باید در یک پایگاه داده امن با اطلاعات کاربر ثبت شود. از هش کردن داده‌ها برای افزایش امنیت استفاده کنید.

۱. استفاده از تاریخ انقضا برای Refresh Token.

۲. محدود کردن توکن‌ها به کاربر خاص.

۳. حذف Refresh Token‌های منقضی شده به صورت دوره‌ای.

```
public async Task SaveRefreshToken(string userId, string refreshToken)
{
    var token = new RefreshToken {
        UserId = userId,
        Token = refreshToken,
        ExpiryDate = DateTime.UtcNow.AddDays(7)
    };
    _dbContext.RefreshTokens.Add(token);
    await _dbContext.SaveChangesAsync();
}
```

تبادل Access Token و Refresh Token

در فرآیند تبادل، کاربر با ارسال Refresh Token به API، درخواست Access Token جدید می‌کند. سرور با بررسی اعتبار Refresh Token، تصدیق را انجام داده و در صورت معتبر بودن، Access Token جدید بازگردانده می‌شود.

۱. بررسی معتبر بودن Refresh Token.

۲. استفاده از تاریخ انقضا برای جلوگیری از سوءاستفاده.

۳. توزیع Access Token جدید فقط در صورت تایید اعتبار.

```
public async Task<IActionResult> RefreshToken(string token)
{
    var refreshToken = await _dbContext.RefreshTokens.FirstOrDefaultAsync(r => r.Token == token);
    if (refreshToken == null || refreshToken.ExpiryDate < DateTime.UtcNow)
    {
        return Unauthorized();
    }
    var newAccessToken = GenerateAccessToken(refreshToken.UserId);
    return Ok(new { AccessToken = newAccessToken });
}
```

حذف Refresh Token های منقضی شده

به منظور حفاظت از سرور، Refresh Token های منقضی شده باید به صورت دوره‌ای از پایگاه داده حذف شوند.

1. Refresh Token های تاریخ انقضا گذشته نباید در سیستم باقی بمانند.

2. بهینه‌سازی عملکرد پایگاه داده با حذف داده‌های بلااستفاده.

3. پیاده‌سازی مکانیزم‌های اتوماتیک جهت پاکسازی دوره‌ای.

```
public async Task RemoveExpiredTokens()
{
    var expiredTokens = _dbContext.RefreshTokens
        .Where(r => r.ExpiryDate < DateTime.UtcNow).ToList();

    _dbContext.RefreshTokens.RemoveRange(expiredTokens);
    await _dbContext.SaveChangesAsync();
}
```


نکات امنیتی مرتبط با Refresh Token

استفاده از Refresh Token باید با رعایت پروتکل‌های امنیتی همراه باشد تا از سوءاستفاده جلوگیری شود.

۱. ذخیره Refresh Token در HttpOnly Cookie برای جلوگیری از دسترسی جاوا اسکریپت.

۲. استفاده از HTTPS برای رمزنگاری درخواست‌ها.

۳. محدودسازی Refresh Token برای IP و دستگاه مشخص.

معرفی Jwt Token و مفهوم Logout

Jwt Token به طور پیش فرض stateful نیست و باید مکانیزم Logout برای مسدودسازی توکن های صادر شده پیاده سازی شود.

راهکارهای پیاده‌سازی Logout برای Jwt Token

برای پیاده‌سازی Logout معمولاً از تکنیک‌هایی مانند Blacklisting یا کاهش عمر توکن استفاده می‌شود.

دو راهکار اصلی Logout:

1. Blacklisting توکن‌ها.

2. کوتاه کردن زمان انقضا (TTL) توکن.

پیاده‌سازی Blacklisting برای Jwt Token

Blacklisting شامل ذخیره توکن‌های نامعتبر (تمام یا جزیی) در یک پایگاه داده است.

نیاز به پایگاه داده برای ذخیره توکن‌های مسدود شده.

```
public async Task Logout(string token) {  
    await _dbContext.BlacklistedTokens.AddAsync(new BlacklistedToken {  
        Token = token,  
        ExpirationDate = GetJwtExpirationDate(token)  
    });  
    await _dbContext.SaveChangesAsync();  
}
```

کوتاه کردن مدت زمان انقضای Jwt Token

در این روش مدت زمان انقضای توکن‌ها کاهش پیدا می‌کند و نیازمند Refresh Token برای تمدید است.

کاهش زمان انقضا امنیت بیشتری ایجاد می‌کند اما تجربه کاربری را ممکن است کاهش دهد.

```
services.AddAuthentication(options => {
    options.DefaultAuthenticateScheme = JwtBearerDefaults.AuthenticationScheme;
    options.DefaultChallengeScheme = JwtBearerDefaults.AuthenticationScheme;
}).AddJwtBearer(options => {
    options.TokenValidationParameters = new TokenValidationParameters {
        ValidateLifetime = true,
        ClockSkew = TimeSpan.FromMinutes(1) // کاهش عمر انقضا
    };
});
```

آشنایی با RestSharp

RestSharp یک کتابخانه قدرتمند برای تعامل با API های RESTful می باشد. این ابزار در کلاینت های C# به ما کمک می کند درخواست های HTTP را به شکل ساده ارسال و پاسخ ها را مدیریت کنیم.

- ساختار خوانا
- قابلیت درخواست HTTP ساده (GET, POST, PUT, DELETE)
- مدیریت پاسخ های JSON و XML به آسانی
- پشتیبانی از احراز هویت

```
var client = new RestClient("https://api.example.com");  
var request = new RestRequest("/endpoint", Method.Get);  
RestResponse response = await client.ExecuteAsync(request);  
Console.WriteLine(response.Content);
```

ساختار اصلی یک درخواست در RestSharp

برای ارسال یک درخواست HTTP با استفاده از RestSharp، ابتدا باید یک نمونه از RestClient ایجاد کنید. سپس با استفاده از RestRequest مشخص کنید که به کدام endpoint درخواست ارسال شود و نوع متد (GET, POST) و غیره (چه باشد). در نهایت درخواست را با متد Execute ارسال کرده و پاسخ مورد نظر را دریافت کنید.

1. ابتدا باید یک RestClient برای ارتباط با API ساخته شود.

2. متد HTTP مشخص می‌شود.

3. هدرها و یا Body درخواست‌ها قابل اضافه شدن هستند.

4. پاسخ دریافت شده قابلیت پردازش دارد.

```
var client = new RestClient("https://api.example.com");
var request = new RestRequest("/data", Method.Post);
request.AddHeader("Authorization", "Bearer token_goes_here");
request.AddJsonBody(new { name = "John", age = 30 });
RestResponse response = await client.ExecuteAsync(request);
Console.WriteLine(response.IsSuccessful);
```

مدیریت پاسخ و ارورها در RestSharp

پاسخ‌ها در RestSharp در قالب `RestResponse` بازخورد داده می‌شوند. این کلاس شامل اطلاعاتی همچون کد وضعیت HTTP، محتوا (Content)، خطاهای احتمالی و زمان پاسخ‌گویی است.

1. ویژگی `IsSuccessful` برای صحت ارسال درخواست.

2. مدیریت استثناءها و خطاها.

3. بررسی کد وضعیت HTTP.

```
if (response.IsSuccessful)
{
    Console.WriteLine("Response: " + response.Content);
}
else
{
    Console.WriteLine("Error: " + response.ErrorMessage);
}
```


یکپارچگی RestSharp با Web API در پروژه ASP.NET Core

RestSharp می‌تواند به عنوان یک کلاینت در پروژه ASP.NET Core برای کار با دیتابیس خارجی و یا سایر سرویس‌ها استفاده شود. این ابزار کار را ساده کرده و مدیریت ارتباطات شبکه را آسان می‌کند.

1. استفاده از RestSharp در لایه Services پروژه.

2. بهبود خوانایی و کپسوله کردن کد در متدهای مستقل.

3. مدیریت ارتباطات خارجی به شکل ساختار یافته.

```
public async Task<string> GetDataAsync()
{
    var client = new RestClient("https://api.example.com");
    var request = new RestRequest("/fetch-data", Method.Get);
    var response = await client.ExecuteAsync(request);
    return response.IsSuccessful ? response.Content : "Error";
}
```

ساختار Web API Controller

مسئول Controller هر است که درخواست های کلاینت را دریافت کرده و پاسخ مناسب برمی گرداند Web API کلاس مرکزی در Controller مدیریت یک ماژول خاص است.

نکات کلیدی

1. HTTP مکانیزمی برای ثبت و مدیریت درخواست های Controllers.
2. {controller}/api/ پیش فرض استفاده می شود؛ مانند Route از Controller برای هر.

یادداشت های ارائه دهنده

باید خوانا و قابل مدیریت باشد Controller توجه کنید و اضافه کنید که Controller به ساختار ساده

```
public class ProductController : ControllerBase {  
    [HttpGet("products")]  
    public IActionResult GetAllProducts() {  
        return Ok(new List<string> { "Product1", "Product2" });  
    }  
}
```

مقدمه به MVC

MVC (مدل-نما-کنترل‌گر) یک الگوی معماری است که برای جداسازی سه بخش اصلی برنامه استفاده می‌شود: Model ، View ، و Controller. این الگو به مدیریتی‌تر و ساختاری‌شدن کد کمک می‌کند.

1. جداسازی منطق برنامه (Controller) و داده‌ها (Model) از رابط کاربری (View).
2. کاهش پیچیدگی و بهبود تست‌پذیری.

ارتباط بین اجزای MVC

MVC به ارتباط موثر بین Model، View و Controller کمک می‌کند. View داده‌ها را نمایش می‌دهد، Model داده‌ها را نگهداری می‌کند و Controller به عنوان پلی بین Model و View عمل می‌کند.

1. View برای نمایش داده است ولی مستقیماً با پایگاه داده کار نمی‌کند.

2. Model داده خام را نگهداری می‌کند و به View ارسال می‌کند.

3. Controller درخواست‌ها را مدیریت می‌کند و داده‌ها را هماهنگ می‌کند.

```
public IActionResult Index() {  
    var student = new Student { Name = "Ali", Age = 20 };  
    return View(student);  
}
```

Minimal API چیست؟

NET Minimal API یک روش ساده‌تر برای ساخت Web API است که از حداقل کدهای لازم برای ارائه API ها استفاده می‌کند. این مدل بر خلاف مدل‌های پیچیده‌تر MVC نیازمند تنظیمات ابتدایی کمتر است.

سادگی، سبک بودن، مناسب برای پروژه‌های کوچک و نمونه‌سازی

شروع کار با Minimal API

برای ایجاد یک Minimal API ابتدا باید یک پروژه خالی .NET ایجاد شود. سپس می‌توانید با استفاده از کتابخانه‌های موجود و سینتکس ساده به تعریف API پردازید.

شروع با پروژه خالی، ساده‌سازی فرآیند ایجاد یک API

```
dotnet new web -n MyMinimalApi
```

ایجاد اولین Endpoint

یک Endpoint در Minimal API یک متد است که یک درخواست HTTP را مدیریت می‌کند و یک پاسخ تولید می‌نماید Endpoint. ها در فایل Program.cs تعریف می‌شوند.

فراخوانی app.MapGet، مدیریت وضعیت‌های HTTP

```
app.MapGet("/hello", () => "Hello World!");
```

افزودن Middleware

Middleware به شما اجازه می‌دهد که عملیات سفارشی بین دریافت یک درخواست و ارسال پاسخ انجام دهید. این یکی از قابلیت‌های قدرتمند ASP.NET Core است.

تعریف Middleware ساده، توسعه قابلیت‌ها در Pipeline درخواست

```
app.Use(async (context, next) => { await next(); });
```


اضافه کردن Dependency Injection

Dependency Injection (DI) یک قابلیت اصلی در ASP.NET Core است که به سازماندهی بهتر کد و کاهش وابستگی‌های مستقیم کمک می‌کند.

مزایای DI در طراحی معماری تمیز (Clean Architecture)

```
builder.Services.AddSingleton<IMyService, MyService>();
```


دانشکار

THANK YOU

FOR YOUR ATTENTION!

